

holdt rigt Stof til Imødegaelse. Jeg skal kun erindre ham om, at Forslaget under Nr. 32 ikke staaer i noget særligt Forhold til mig som Børn, Søn eller Unge. Det er affattet under en Conference med Justitsministeren ved sælles Bistand, og man søgte derved at imødekomme de forskjellige Ansuelser.

Müller: Dersom den ærede Ordfører havde sagt, at det, jeg havde fremsført i Skikkelse af et Forslag om, at det ogsaa skulde være den Anholdte tilstedt gennem den Øvrighed, af hvem han var bleven anholdt, at fordrø Navnet paa visse Personer og deres Bopæl opgivet, hvis Bidnesbyrd kunde være hans Sag til Nytte, var urigtigt, saa kunde jeg ikke have fundet Noget deri eller Noget, at tage særligt Hensyn til, men det gjorde han ikke; han htrede kun, at han ikke syntes det var passende her i Loven at indføre dette. Naar der i Loven, og navnlig i Udvalgets Forslag under Nr. 35, siges, at „Enhver er pligtig til“, saa mener jeg ogsaa, at det kan siges, at „Enhver er berettiget til“. Jeg troer ikke, at man nofsom kan omgjerne Befolkningen med Beskyttelsesmidler, thi den trænger til al den Beskyttelse, den kan faae ligeoverfor Politimagten. At det forresten ikke er meget uoverensstemmende med Loven at tale om, hvad en privat Mand har Ret til, sees af Forslaget under Nr. 31 til § 11, hvor der staaer „efter Leberens Begjæring“ og „Anmodning“; der giver man altsaa en Berettigelse til Vedkommende ligeoverfor Politimagten, og derfor kan jeg ikke skjønne, hvorfor man ikke skulde kunne give den ligesaa godt her som der. I ethvert Tilfælde kan jeg, da jeg ikke har hørt andre Indvendinger mod mit Forslag, ikke undlade at bringe det under Forhandling i Udvalget.

Fischer: Sagen angaaende Forslagene under Nr. 31 og 32 forekommer mig at være af yderst stor Betydning; ved at tage Nr. 32 istedetfor 31 bliver man knap ved Grundloven; man kommer ikke til den, men man bliver knap ved den, hvorimod Nr. 31 neppe gaar ud over den. Det er godt muligt, at man kan sige om Nr. 31, at det giver en Slags Fortolkning af Grundlovens ikke

fuldstændig klare Ord, men det gaar ikke videre end Grundloven. Maafee jeg maa tage mig den Frihed at oplæse Grundlovsparagrafen, der lyder saaledes: „Borgerne have Ret til at samles ubevæbnede. Offentlige Forsamlinger har Politiet Ret til at overvære. Forsamlinger under aaben Himmel kunne forbydes“ — men under hvilke Betingelser de kunne forbydes, det maa man lægge Mærke til — „naar der af dem kan befrygtes Fare for den offentlige Fred“; der staaer ikke „Orden“, men der staaer „Fred“. Om der ogsaa ved saadanne Forsamlinger kan affredkommes Uorden, naar den offentlige Fred ikke er udsat, saa kan Politiet ikke forbyde dem. Politiet vil altsaa i Almindelighed ikke forud kunne forbyde nogen offentlig Forsamling, thi det kan i Almindelighed ikke forud vide, om der er Fare for den offentlige Fred. Politiet kan træffe sine Foranstaltninger, saaledes at det med Lethed kan gjøre sin Myndighed gjældende, hvis det forudsætter, at der kan indtræffe Fare for den offentlige Fred, men forud at forbyde offentlige Forsamlinger, fordi man forudsætter, at de ville medføre Fare for den offentlige Fred, skal der overordentlig Meget til, naar det ikke skal være stridende imod Grundloven. For mig ligger Hovedforskjellen mellem Forsamlinger under aaben Himmel og Forsamlinger i Huus, under Tag, deri, at en Forsamling under aaben Himmel kan være uorganiseret tilstede, uden Leder, uden nogen Mand, som man kan gjøre ansvarlig for, hvad der foregaar i Forsamlingen, og det er egentlig det Vigtige; det er deri, Banffeligheden bestaar. Saasuart den offentlige Myndighed først er kommen til at erkende, hvem der paa Forsamlingens Vegne bør lide Straf, naar der kommer noget offentligt Ufredeligt ud af dens Handlinger, saa bliver Politiets Stilling meget lettere og ganske anderledes; saa veed det, hvem det skal søge for at opretholde Freden, hvem det lovsformelig skal søge, ifald Freden ved Forsamlingen, ikke ved enkelte Medlemmer i den, men ved Forsamlingen som saadan bliver brudt. Der er en meget stor Forskjel paa, at den offentlige Fred bliver brudt af en Forsamling og at den bliver brudt af Mand, som er tilstede i Forsamlingen; det troer jeg, man maa